

บทบรรณาธิการ

วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทยนี้ได้เปลี่ยนขนาดรูปเล่มใหม่ จากเดิมที่เคยใช้ขนาด A4 มาเป็นขนาด 165 x 240 ซม. เพื่อให้เป็นขนาดเดียวกับวารสารมหาวิทยาลัยศิลปากรฉบับภาษาอังกฤษ สาขาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปะ (Silpakorn University Journal of Social Sciences, Humanities, and Arts) วารสารฉบับนี้จึงมีรูปเล่มกะทัดรัดและสะดวกต่อการอ่านมากขึ้น

เนื้อหาในฉบับนี้ประกอบด้วยเรื่องหลากหลายที่น่าสนใจจำนวน 10 เรื่อง นับตั้งแต่เรื่องโบราณคดี ภาษาและวรรณคดี การบริหารจัดการ และการศึกษา แต่เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นสาขาภาษาและวรรณคดี ซึ่งประกอบด้วยเรื่อง วรรณกรรมคำสอนภาคใต้ “ฉบับพิมพ์เล่มเล็ก” ของพัชลินจ์ จินนุ่ณ เป็นการศึกษาศึกษาการสืบทอดเนื้อหาของวรรณกรรมคำสอนภาคใต้ “ฉบับพิมพ์เล่มเล็ก” ซึ่งเป็นผลงานของกวีชาวใต้ 3 จังหวัด คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลา และพัทลุง ที่แต่งขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2470-2520 ทำให้ทราบว่าวรรณกรรมคำสอนดังกล่าว ส่วนหนึ่งเป็นการนำคำสอนที่สืบทอดจากโบราณที่สามารถนำมาปรับใช้ได้ดีกับยุคสมัยนั้นๆ และอีกส่วนหนึ่งเป็นวรรณกรรมที่สร้างขึ้นใหม่ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนชาวใต้ทุกระดับให้รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่ เรื่องถัดไปเป็นวรรณกรรมล้านนาคือเรื่อง วรรณศิลป์ล้านนาจากมหาชาติภาคพายัพ สำนักนสร้อยสังกร ของวาทีต ธรรมเชื้อ ศึกษาความไพเราะทางวรรณศิลป์ของมหาชาติภาคพายัพ สำนักนสร้อยสังกร ที่กวีได้สร้างสรรค์คำเพื่อจูงใจให้เกิดความไพเราะทางวรรณศิลป์ ให้ผู้อ่านผู้ฟังเกิดจินตนาการในการรับรสและรับสารที่กวีได้ถ่ายทอดไว้ อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มีการสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน และจากการศึกษาทำให้ทราบว่ามหาชาติภาคพายัพ สำนักนสร้อยสังกรนั้น มีคุณค่าทางวรรณศิลป์ทั้งด้านเสียง ด้านคำ และด้านความหมาย ส่วนอีกเรื่องหนึ่งคือ การแปลการใช้ศัพท์ของคนสามระดับอายุในภาษาไทยดำ อำเภอยาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ของ สุวัฒนา เสียมประวัติ ที่ศึกษาการแปรผันการใช้ศัพท์และรูปแบบของศัพท์ในภาษาไทยดำหรือภาษาไทยซอง ของชาวไทดำหรือไททรงดำหรือลาวโซ่งในสามระดับอายุคืออายุ 60 ปีขึ้นไป อายุ 35-55 ปี และอายุ 18-30 ปี ทำให้ทราบว่าผู้ที่ใช้ศัพท์ไทดำมากที่สุดคือ ชาวไทดำที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป และจะสังเกตเห็นได้ว่าชุมชนภาษาไทยดำหรือภาษาไทยซองในประเทศไทยนั้นได้รับผลกระทบจากการพัฒนาประเทศทุกด้านในปัจจุบัน ทำให้ชุมชนดังกล่าวเป็นชุมชนทวิภาษาหรือชุมชนพหุภาษาที่มีการใช้ทั้ง

ภาษาถิ่นเดิมและภาษาไทยกลาง และจากความเจริญในปัจจุบันทำให้ชาวไทยดำหรือลาวโซ่งรุ่นใหม่ใช้ภาษาไทยกลางมากกว่าภาษาถิ่นเดิม อีกเรื่องหนึ่งคือ วรรณกรรมเกี่ยวกับความสุภาพและแนวคิดเรื่องหน้ากับการคุกคามหน้าของตัวละครในรามเกียรติ์ ของศิวดล วราเอกศิริ เป็นการนำทฤษฎีทางภาษามาเป็นเครื่องมือในการศึกษาวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ ฉบับพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ที่ทำให้เห็นลักษณะบางประการในด้านความสัมพันธ์ของภาษาที่สะท้อนให้เห็นการใช้ชีวิตในสังคมได้อีกลักษณะหนึ่ง ผ่านตัวละครที่เป็นฝ่ายพลับพลา (หรือพระราม) กับฝ่ายลงกา (หรือทศกัณฐ์) โดยศึกษาตัวแปรเสริมทางด้านวจนปฏิบัติ ด้านความสุภาพของตัวละคร ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุภาพและแนวคิดเรื่องหน้ากับการคุกคาม โดยใช้ทฤษฎีความสุภาพของลิซ บราวน์ และเลวินสัน จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสังคมในวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์นั้นเป็นสังคมที่ตัวละครมีการสื่อสารที่ใกล้เคียงกับสังคมของมนุษย์จริง โดยใช้ถ้อยคำหรือภาษาที่สุภาพในการสื่อสารกับฝ่ายเดียวกัน แต่เมื่อต้องสื่อสารกับฝ่ายตรงข้ามที่เป็นศัตรูก็จะใช้ถ้อยคำสื่อสารที่แสดงการคุกคามหน้าของตัวละครในเชิงลบ เรื่องสุดท้ายในกลุ่มภาษาและวรรณคดีคือ เรื่อง ความหมายและอัตลักษณ์ของจีนฮากกา ของศิริเพ็ญ อังสิทธิพูนพร บทความนี้เขียนขึ้นมาเพื่อถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ “จีนฮากกา” หรือที่รู้จักกันทั่วไปในชื่อ “จีนแคะ” ในประเทศไทย ซึ่งภาษาฮากกาเป็นภาษาในกลุ่มตระกูลจีน และภายในกลุ่มภาษาฮากกาก็มีภาษาถิ่นต่างๆ มากมายตามความแตกต่างกันทางภูมิศาสตร์และลักษณะของภาษา ผู้เขียนให้ความรู้ในเรื่องความหมายของคำ ภาษาและสำเนียงถิ่นต่างๆ ของฮากกา อัตลักษณ์ การกระจายตัวของชาวไทยเชื้อสายฮากกาในประเทศไทย การเคลื่อนไหวของลูกหลานในปัจจุบันและอนาคตของชาวฮากกาในประเทศไทย ซึ่งเป็นข้อมูลที่หาอ่านได้ยาก

ส่วนสาขาอื่นๆ มีสาขาละหนึ่งบทความคือ โบราณคดี วรรณิการ์ สุธีรัตนาภิรมย์ ศึกษาเรื่อง การขุดค้นทางโบราณคดีบริเวณพื้นที่สถานีรถไฟธนบุรี เป็นการศึกษาศึกษาพื้นที่ใช้งานของคนธนบุรีในอดีตที่ไม่เคยมีการศึกษาและไม่มีปรากฏในเอกสารทางประวัติศาสตร์ใดๆ มาก่อน จากเหตุที่สถานีรถไฟธนบุรีได้มอบพื้นที่บางส่วนให้คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อใช้ประโยชน์ทางการแพทย์และในการนี้คณะแพทยศาสตร์ฯ ได้ทำการปรับปรุงพื้นที่ให้สอดคล้องกับการใช้งานในอนาคต ระหว่างการขุดดินเพื่อเตรียมการสร้างฐานรากอาคารใหม่ในปี 2551 ก็ได้พบโบราณวัตถุจำนวนมากจึงเป็นเหตุให้ผู้เขียนต้องการศึกษาวิจัยหลักฐานทางโบราณคดีที่พบเหล่านั้นว่าในอดีตเคยเป็นสถานที่ใดมาก่อน สาขาเศรษฐศาสตร์

มีบทความเรื่อง การประมาณค่าความผันผวนและการพยากรณ์มูลค่ากองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของสุรัชย์ จันทร์จรัส และลัดดาวรรณ อาจพรม ศึกษาวิจัยการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อนำเสนอเครื่องมือสำหรับนักลงทุนในการเลือกจังหวะการลงทุนที่เหมาะสม โดยใช้ข้อมูลจาก 4 กองทุนขนาดใหญ่คือ กองทุนเปิดไทยพาณิชย์หุ้นระยะยาว 70/30 (SCBLT1) กองทุนเปิดเค 70:30 หุ้นระยะยาวปันผล (K70LTF) กองทุนเปิดเคหุ้นระยะยาว (KEQLTF) และกองทุนเปิดบัวหลวงหุ้นระยะยาว (B-LTF) วิเคราะห์ความผันผวนและการพยากรณ์มูลค่าหน่วยลงทุนกองทุนหุ้นระยะยาวด้วยแบบจำลอง ARIMA-GARCH สาขาการออกแบบบรรจุกฎเกณฑ์ ทินวงษ์ รัทธิสระกุล และธัญญธร อินทร์ท่าฉาง ศึกษาเรื่อง การศึกษาอัตลักษณ์ท้องถิ่นประจำภาคเหนือตอนล่างเพื่อการออกแบบเรขศิลป์บนบรรจุกฎเกณฑ์ของที่ระลึก เป็นการศึกษาอัตลักษณ์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบเรขศิลป์บนบรรจุกฎเกณฑ์ของที่ระลึกประจำภาคเหนือ และพบว่าอัตลักษณ์ประจำภาคเหนือตอนล่างที่ควรใช้เป็นสื่อในการสร้างรูปแบบเรขศิลป์คือ สถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนา วัด วิหาร อุทยานแห่งชาติ โบราณสถานทางประวัติศาสตร์ เทศกาลงานประเพณี ภาษาพูด การแต่งกาย คำขวัญ และสินค้าพื้นเมือง ด้านการศึกษาคือเรื่อง การศึกษาของนักเรียนต่างด้าวในโรงเรียนรัฐไทย ของจิตติมดี อาพัทธนาหนนท์ เป็นการให้การศึกษาแก่นักเรียนต่างด้าวในโรงเรียนรัฐไทยในพื้นที่จังหวัดระนองและปัตตานี จากการเก็บข้อมูลทำให้ทราบว่ารัฐจัดการศึกษาให้นักเรียนต่างด้าวโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายก็จริง แต่รัฐไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองชาวต่างด้าวได้ทราบแต่ประการใด และครูก็มีได้มีการจัดนักเรียนต่างด้าวเข้าชั้นเรียนที่เหมาะสม ถึงแม้ว่ารัฐจะมีนโยบายให้เด็กต่างด้าวเข้าเรียนในโรงเรียนของรัฐได้ก็ตาม แต่ในทางปฏิบัตินั้นโอกาสทางการศึกษาของเด็กต่างด้าวก็ยังมีข้อจำกัดอยู่มาก และที่สำคัญคือนักเรียนต่างด้าวที่เรียนในโรงเรียนของรัฐออกกลางคันเป็นจำนวนมาก ส่วนสาขาการบริหารบุคคล สานิตย์ หนูนิล ได้เขียนบทความเรื่อง การพัฒนาจริยธรรมในองค์กรผ่านกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ โดยมุ่งเสนอแนวคิดการพัฒนาจริยธรรมในองค์กรด้วยหลักทฤษฎีต่างๆ ที่นำมาใช้เพื่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในด้านการสรรหา การคัดเลือกพนักงาน การปฐมนิเทศพนักงานใหม่ การฝึกอบรมและการพัฒนา การประเมินผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการให้รางวัลและการลงโทษ อันเป็นประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการพัฒนาจริยธรรมของบุคลากรในองค์กรภาครัฐและเอกชน

จากบทความทั้งหมดดังกล่าว กองบรรณาธิการหวังว่าจะก่อให้เกิดความรู้แก่ผู้อ่านได้ไม่มากนักน้อย ผู้สนใจสามารถติดตามอ่านบทความได้ทั้งในระบบออนไลน์และตัวเล่ม วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากรยินดีเป็นสื่อกลางการเผยแพร่เพื่อแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ทางวิชาการสู่สังคมสารสนเทศ จึงใคร่ขอเรียนเชิญนักวิชาการทุกท่านทั้งภาครัฐและเอกชนได้ส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารฉบับถัดไป

(รองศาสตราจารย์ระเบียบ สุภาวีรี)
บรรณาธิการ